

2022.09.30. Bibliaóra

Előfóhász: „Ne győzzön le téged a rossz, hanem te győzd le a jóval a rosszat.”(Róm12,21) Ámen

Ének: 354:1-4: „Ím nagy Isten, most előtted...”

Előima: Kegyelmes Urunk!

Itt vagyunk Előtted. Itt vagyunk testben és szeretnénk úgy megérkezni lélekben is, hogy a dicséret szerzőjével együtt szívünket kitárjuk Előtted. Megvalljuk, hogy nekünk sincs más menedékünk, gondviselőnk, bátorítónk és szabadítónk, csak egyedül Te-- Urunk. Te, aki szeretetedet ma is közlöd velünk, amikor Igéd által kész vagy belenyúlni az életünkbe, gyógyítani és hitünket erősíteni.

Megvalljuk Előtted, hogy bűneink súlya alatt szenvedő közösség vagyunk. Érezzük, hogy ott van a mindennapi szenvedés, kicsinyhitűség és kételkedés az életünkben. S amikor ezek kőfalként kerülnek elénk, nehéz hittel megragadni, hogy veled minden akadály leküzdhető. Nehezen fogadjuk el, hogy ígéreteid beteljesülnek, amikor még mindig várnunk kell. Adj hát elég türelmet, békességet és kitartást, hiszen egyszer Te mindent a felszínre hozol úgy, mint Jákób fiainak az esetében, vagy mint a korintusi gyülekezetben.

Így könyörgünk Szentlelked jelenléteért, hogy forgassa ma be Igéd a szívünkbe, s hozzon belőlünk ki mindent, ami elszakíthat Tőled és embertársainktól. Kérünk, légy jelen bibliaóránkon, s készítsd mindazoknak a szívét is, akik majd otthonaikban olvassák Igéd.

Urunk segíts nekünk abban, hogy a Te közeledben átértékelődjön minden, ami szenvedés, próbatétel, átmeneti állapot az életünkben. Hiszen mi ma is Egyszülöttedre akarunk tekinteni, arra a Krisztusra, aki értünk szenvedett, aki értünk meghalt, s feltámadott, hogy mi ígéreteidben részesülő gyermekeid legyünk. Őérte kérünk, hallgass meg minket. Ámen

Ószövetségi ígérés: 1Móz 45

¹Ekkor József már nem tudott tovább uralkodni magán az ott álló sok ember előtt, és felkiáltott: Küldjete ki előlem mindenkit! Nem is maradt senki nála, és ekkor József megismertette magát a testvéreivel. ²Hangos sírásra fakadt, úgyhogy meghallották az egyiptomiak, és így hallottak róla a fáraó házában is. ³Majd ezt mondta József a testvéreinek: Én vagyok József! Él-e még az én apám? De a testvérek nem tudtak válaszolni, mert megrémültek tőle. ⁴József ezt mondta testvéreinek: Jöjjetek már közelebb hozzám! Erre aztán közelebb mentek. Ekkor így szólt: Én vagyok József, a testvéretek, akit eladtatok Egyiptomba! ⁵De most ne bánkódjatok, és ne keseregjete amiatt, hogy engem ide eladtatok, mert azért küldött el engem Isten előttem, hogy életben maradjatok. ⁶Mert már két esztendeje tart az éhínség a földön, és még öt esztendeig nem lesz sem szántás, sem aratás. ⁷Isten küldött el engem előttem, hogy maradékok legyen a földön, és életben tartson benneteket nagy szabadítással. ⁸Tehát nem ti küldtetek ide, hanem Isten, aki engem a fáraó első emberévé, egész házának urává és egész Egyiptom uralkodójává tett. ⁹Sietve menjete el apámhoz, és mondjátok meg neki: Ezt üzeni a fiad, József: Isten egész Egyiptom urává tett engem. Jöjj el hozzám, ne téovázz! ¹⁰Gósen földjén fogsz lakni, közel leszel hozzám te, a fiaid és az unokáid, meg a juhaid, marháid és mindened. ¹¹Én majd ellátlak itt, hiszen még öt évig tart az éhínség. Így nem fogsz nélkülözni sem te, sem házad népe, sem semmi más, ami a tiéd. ¹²Ti most saját szemetekkel látjátok testvéremmel, Benjáminnal együtt, hogy én magam beszélek hozzátok. ¹³Mondjátok el azért apámnak, milyen dicső dolgok történtek itt velem Egyiptomban, és mindazt, amit láttatok. Azután sietve hozzátok ide apámat! ¹⁴Ekkor testvérenek, Benjáminnak a nyakába borult, és sírt. Benjámín is sírt a nyakába borulva. ¹⁵Majd megcsókolta mindegyik testvérét, és sírva megölelte őket. Azután már beszédbe elegyedtek vele a testvérei.

A fáraó Egyiptomba hívja Jákóbot és fiait

¹⁶A fáraó házában meghallották a hírt, hogy megjöttek József testvérei. Tetszett ez a fáraónak és szolgálainak. ¹⁷Ezt mondta a fáraó Józsefnek: Mondd meg testvéreidnek: Ezt cselekedjete: Rakjátok meg állataitokat, eredjete, menjete el Kánaán földjére! ¹⁸Azután vegyete magatokhoz apátokat, házatok népét, és jöjjetek hozzám; én pedig nektek adom Egyiptom földjének a legjavát, és a legzsírosabb földön élhete. ¹⁹Parancsold meg nekik: Ezt cselekedjete: Vigyete magatokkal szekereket Egyiptomból gyermekeitek és feleségeitek számára, hozzátok magatokkal apátokat, és jöjjetek ide! ²⁰Ne sajnáljátok a holmitokat, mert Egyiptom egész földjének a legjava lesz a tiétek! ²¹Izráel fiai így is cselekedtek. József adott nekik szekereket a fáraó parancsa szerint, és útravalót is adott nekik. ²²Mindegyiknek adott egy öltözet ruhát, de Benjáminnak háromszáz ezüstöt és öt öltözet ruhát adott. ²³Apjának pedig ezt küldte: tíz szamarat, megrakva Egyiptom legjobb termékeivel, és tíz szamárkancát, megrakva gabonával, kenyérrel és egyéb étellemmel, útravalóul az apjának. ²⁴Így küldte el testvéreit, és azok elmentek. De ezt mondta nekik: Ne civakodjate az úton! ²⁵Fölmentek tehát Egyiptomból, és megérkeztek Kánaán földjére apjukhoz, Jákóbbhoz.

²⁶Megmondták neki: József még életben van, sőt egész Egyiptom fölött ő uralkodik! De Jákób szíve hideg maradt, mivel nem hitt nekik. ²⁷Elbeszélték hát neki mindazt, amit József mondott nekik. És amikor látta a szekereket, amelyeket József küldött, hogy őt elvigyék, Jákób megkönnyebbült. ²⁸Ezt mondta Izráel: Ennyi elég! Csakhogy él még József, a fiam! Megyek, hogy meglássam őt, mielőtt meghalok.

Szeretett Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Ha először olvasnánk a Józsefről szóló történeteket, már a 42. fejezettől ott lenne bennünk az a feszültség, hogy—mi lesz ennek a vége? 3 fejezettel korábban küldi el az édesapa a fiait Egyiptomba, s itt a mai igerészen már vége van az önuralomnak, József már nem bírja tovább. Ekkor kiküldi az egyiptomi személyzetet, hangos sírásra fakadt, leleplezi saját magát, bemutatkozik, hogy: „Én vagyok József!” S az első kérdése, hogy él-e még az apja. El sem tudjuk képzelni mi minden játszódott le József gondolataiban, szívében és érzések terén is mi mindent hordozott el egészen eddig, s ebben a pillanatban.

De a testvérekben reakcióként rémületet vált ki ez a bemutatkozás, sőt szóhoz sem tudtak jutni. Nem az volt most az elsődleges problémájuk, hogy lesz-e élmük, vagy nem. Hanem inkább az, hogy rossz tettükre/tetteikre mi lesz a válasz József részéről. Ez a fajta hozzáállás később, apjuk halála után is végigfutott a gondolataikban: „¹⁵Amikor József bátyjai látták, hogy meghalt az apjuk, így tanakodtak: Hátha József bosszút forral ellenünk, és megfizet most nekünk mindazért a rosszért, amit vele szemben elkövettünk.”(1Móz50,15)

De ebben a helyzetben nemcsak a könnyek árulkodtak a megbocsátásról, hanem József további szavai is. Szó nélkül engedelmeskedtek neki, közelebb mentek hozzá. Még József vigasztalgatta őket, és nyugtatgatta őket, hogy ne bánkódjanak. Igen: én vagyok az, akit ti eladtatok, de MOST ne bánkódjatok, ne keseregjete. Hiszen MOST van.

Jól néznénk már ki, ha 2022.szeptember 30-át írva testvéri kapcsolatainkban mi még mindig a több éves sebeket nyalogatnánk. Ha idézni is tudjuk a sértéseket, ha szóról szóra el is tudjuk mondani a történeteket és a párbeszédet, s magunkat nyomnánk-taszítanánk vissza a múltba, elfelejtve azt, hogy MOST élünk. Ma van, amikor még kegyelemből időt kaptunk az őszinte sírásra és megbocsátásra... MOST van, amikor

még úgy a rosszban, mint a jóban felismerhetjük Isten munkáját. Mi magunk is átélhetjük Isten titokzatos elhívását és terveit. A bosszú, a sértések számolása és feljegyzése, ha frissítve van a gondolatainkban az haragot és gyűlöletet szül. Sajnos így soha nem válunk szabaddá a megbocsátásra és a szeretetre. A gonosz pedig szereti kihasználni a múltbeli eseményeket a jelenben, s ezzel is kinyírni/megölni a Most-ban/ a jelenben azt, aki törekszik arra, hogy Isten közelében, az Ige fényében élje az életét.

József életének minden keserves pillanata az életet munkálta. József hitvallásának is nevezhetnénk, amikor azt mondja, hogy „azért küldött el engem Isten előttek, hogy életben maradjatok. ” József életében felismerte Isten gondviselő erejét, sőt még a testvéreknek is Isten gondviselő szeretetéről beszél. Nem idézi fel újra az együtt töltött éveket és az eddig megélt szenvedéseit, hanem a Szabadító Istent állítja az események középpontjába, Aki mint rendező mozgatta a szálakat. József életén keresztül a mi mennyei Atyánk csodálatos cselekedeteit szinte lépésről-lépésre nyomon követhettük.

16-28

Egyiptomban nem történhetett semmi úgy, hogy a fáraó ne tudott volna róla. Hiába lett kiküldve az egyiptomi személyzet, a „hangos sírás”-t meghallották, s az eseményről beszámoltak a fáraónak. Erre pedig jött az utasítás, az ajándékok és mindent bebiztosított a fáraó, hogy József családja biztonságban megérkezzen Egyiptomba, sőt még termékeny területet is kaptak, ahol letelepedhettek.

A testvérek, amikor hazamentek, mindent elmondtak apjuknak, de az apjuk nem hitt nekik. József üzenete hatott Jákób hideg szívére.

A hideg szív után pedig felélénkült Jákób lelke, hogy újra láthatja halottnak hitt fiát. S míg eddig attól retteget, hogy József után Benjámint is elveszíti, most az eddig elveszítettnek hitt fiát is visszakapja. A nyomorúságot, fájdalmat és szenvedést felváltja a felélénkült lélek.

József történetén keresztül láthatjuk, hogy Isten soha nem feledkezik meg a választottjáról. Nála minden lehetséges. Az Úrhoz ragaszkodó ember életében még a

rosszból is jót hoz ki a gondviselő Isten. Tudunk-e így tekinteni a saját életünkre?
Ámen

Újszövetségi ígerész: 2Kor11,16-33

„¹⁶Megint csak azt mondom, senki se tartson esztelennek, ha pedig mégis annak gondoltok, akkor esztelenként is fogadjatok el, hogy egy kissé én is dicsekedhessem. ¹⁷Amit mondok, nem az Úr szerint mondom, hanem szinte esztelenül, a dicsekedésnek ezzel a merészségével. ¹⁸Minthogy sokan dicsekednek test szerint, én is dicsekedni fogok. ¹⁹Hiszen ti okosak vagytok, és szívesen eltűritek az eszteleneket: ²⁰mert eltűritek, ha valaki leigáz titeket, ha valaki élősködik rajtatok, ha valaki zsákmányul ejt titeket, ha valaki hatalmaskodik rajtatok, ha valaki arcul üt benneteket. ²¹Szégyenkezve szólok, minthogy ehhez mi gyengék voltunk. De ha valaki merész valamiben – esztelenül szólok –, merész vagyok én is. ²²Héberék ők? Én is. Izráeliták? Én is. Ábrahám utódai? Én is. ²³Krisztus szolgálói? Esztelenül szólok: én még inkább, hiszen többet fáradoztam, többször börtönöztek be, igen sok verést szenvedtem el, sokszor forogtam halálos veszedelemben. ²⁴Zsidóktól ötször kaptam egy híján negyven botütést, ²⁵háromszor megvesszőztek, egyszer megköveztek, háromszor szenvedtem hajótörést, egy éjt és egy napot hányódtam a tenger hullámain. ²⁶Gyakran voltam úton, veszedelemben folyókon, veszedelemben rablók között, veszedelemben népem között, veszedelemben pogányok között, veszedelemben városban, veszedelemben pusztaságban, veszedelemben a tengeren, veszedelemben áltestvérek között, ²⁷fáradozásban és vesződésben, gyakori virrasztásban, éhezésben és szomjazásban, gyakori böjtölésben, hidegben és mezítelenségben. ²⁸Ezekén kívül még ott van naponkénti zaklattatásom és az összes gyülekezet gondja. ²⁹Ki erőtlenségem, hogy vele együtt ne volnék én is erőtlenségem? Ki botránkozik meg, hogy ne égnék én is? ³⁰Ha dicsekednem kell, a gyengeségeimmel fogok dicsekedni. ³¹Az Úr Jézus Istene és Atyja, aki áldott örökké, tudja, hogy nem hazudok. ³²Damaszkuszban Aretász király helytartója őriztette a damaszkusziak városát, hogy elfogjanak engem. ³³Ablakon át kosárban eresztettek le a falon, és megmenekültem a kezéből.”

Szeretett Testvérek az Úr Jézus Krisztusban!

Pál apostol ebben a helyzetben a konkrét problémát próbálja oldani. A városban lévő álapostolok még mindig vádolnak, dicsekszenek, magas lóról beszélnek, s közben visszaélnek a gyülekezet vendégszeretetével.

Pál apostol annak ellenére, hogy csak Krisztusról akart szólni, jelen helyzetben rá van kényszerítve arra, hogy magáról beszéljen. Tudta, hogy az álapostolok nem állnak le személyének támadása és apostolságának megkérdőjelezése után, hanem rajta keresztül akarják majd kikezdeni az evangéliumot.

Pál féltőn szereti ezt a közösséget és nem akar nekik rosszat. Látja, hogy helytelen irányba tart életük, ha engednek a hamis tanításnak. S itt megpróbálja felnyitni a korintusiak szemét.

Okosoknak nevezi a korintusiakat. S felfoghatatlan számára, hogy hogyan tudják megtűrni az okosak az eszteleneket a környezetükben. Ennyire vak egy közösség és nem látja, ha valaki leigázza őket, ha valaki élősködik rajtuk, ha valaki hatalmaskodik rajtuk, sőt ha valaki arcul üti őket. Egy hitrejutott közösségről van szó, akiket Pál jobban szeret annál, hogy a Sátán szolgálóinak tovább engedje működésüket és parazita életvitelüket. Ebből is láthatjuk, hogy egy állandó őrállás az Úr szolgálóinak a szolgálata. Hiszen az ördög, mint ordító oroszlán mindig keresi, hogy kit nyelhet el....- Egy teljes gyülekezet elfordítása Isten igazságától, attól számára nincs is nagyobb siker.

Pált nem egy hátsó szándék vezette, amikor életre hívta a korintusi közösséget. Gyengének nevezi magát azokkal szemben, akik Krisztus apostolainak nevezik magukat, s közben a cselekedeteik mutatják meg igazán, hogy kihez is tartoznak.

De ha már folyamatban van az esztelen dicsekvés, akkor itt van a palesztinai zsidóság által használt önmegjelölés Pálra is vonatkoztatható.

Héberek-a palesztinai születésű vagy onnan elszármazó zsidókra használták. =Pál Tarzuszban született. „Héberek ők? Én is.”

Izraeliták-Isten választott népéhez tartozik.

Ábrahám utódai-„⁶Mert nyilván nem angyalokat karol fel, hanem Ábrahám utódait karolja fel.”(Zsid2,16)

Krisztus szolgálói-„én még inkább” Az álapostolok saját győzelmeikkel és hatalmukkal dicsekedtek, de Pál azokkal a szenvedésekkel, amik közben ott maradt Krisztus közelében.

Gal6,17: „¹⁷Ezentúl senki se okozzon nekem fájdalmat, mert én Jézus bélyegeit hordozom a testemen!”

Az említett szenvedésekkel találkozunk az Apostolok Cselekedeteiről írott könyvben, vagy a levelekben is van olyan, hogy megjelenik egy-egy utalás a szenvedések meglétéről az Ige hirdetése közben.

Jelen voltak a szenvedések között a rablók, pogányok és saját népe is az életében. A tenger, az utazás is próbára tette és az álapostolokból sem volt hiány. De soha nem a saját életét féltette, hanem a gyülekezet iránt érzett féltő szeretete vitte tovább, a benne működő Ige, s Krisztus volt az, akit szem előtt tartott és aki mellett kitartott minden helyzetben. S nem akar mással dicsekedni csak a gyengeségeivel, hiszen ezekben a helyzetekben ismerte fel igazán Isten felfoghatatlan kegyelmét és gondviselését.

Isten a szenvedések között is megtartja az övéit. Nem azért vannak a veszedelmek felsorolva, hogy elbátortalanítsák a korintusiakat vagy az éppen ezt a szakaszt olvasó vagy hallgató közösségeket, hanem azért, hogy megmutassák mi mindent képes elviselni azért az Úrért, aki ha szolgálatra hívta, akkor erőt is adott neki az építéshez, a buzdításhoz és az evangélium hirdetéséhez.

Akkor szolgálja a szenvedés a javunkat, ha Krisztusban maradunk. Ha képesek vagyunk Őhöz ragaszkodni. Az Úr akarata nélkül nem történik velünk semmi.

Nem panasznak szánta ezt Pál, nem az volt a célja, hogy sajnálgassák és pátolgassák, sőt nem is hazudott, neki elég, hogy Isten tudta, hogy mi van a szívében, mi az, ami folyamatosan talpra állította, s nem adta fel Krisztus követését.

A fejezet végén pedig egy konkrét menekülése van megnevezve még szolgálata elejéről(Apcsel9), amikor egy kosárban eresztik le egy fal oldalán. El akarták fogni, s ő megmenekül. A kőfal sem volt akadály egy város körül.

Kedves Testvérei! Ma látja az Úr a mi kőfalainkat is. S képes átvinni rajtuk, leengedni a másik oldalon.

Pál szenvedéseinek sorozatát újra látva a zsoltárossal együtt hadd tudjuk kimondani, hogy „Isten segít a kőfalon is átugrom.” (Zsolt18,30b) Ámen

Utóima: Szabadító Urunk!

Te tudsz a mi kőfalainkról, nehézségeinkről, szenvedéseinkről és mindennapi imaharcaink is Előtted vannak. Kérünk, siess segítségünkre. Szabadíts ki bennünket azokról a helyenkről, ahol cél a gyalázásunk, kigúnyolásunk és a mások előtti bemocskolásunk. Szabadíts meg családjainkat és gyülekezetünket az álapostolok mindenféle félrevezetésétől. Ne engedd, hogy a tieid megfélelkezzenek arról, hogy ki az ő Istenük, ki az ő Krisztusuk.

Adj nekünk mindenre elegendő erőt, békességet és türelmet, hogy mindvégig megálljunk a hitben.

Uram, Te add békességed azokba a családokba, ahol jelen van a gyűlölet, a vádaskodás és az irigység.

Hadd legyen kimondva az, ami fáj, s hadd tudjanak egymásnak megbocsátani a testvérek, szülőknek a gyerekek, gyerekeknek a szülők, valamint a házastársak.

Könyörgünk mindazokért a testvérekért, akik kórházban vannak, hadd legyen számukra minden elmondott ima egy-egy lélegzetvétel. Könyörgünk azokért, akik orvosi eredményekre várnak, vagy súlyos diagnózisokkal szembesültek a napokban. Kérünk, Te adj elegendő erőt terheink elhordozásához. Imádkozunk a mindenbe belefáradt testvérekért, a testi betegségektől szenvedőkért, akiknek egészséges lelki életük még képes kiáltani az irányodba, s készek elfogadni akaratodat az életükben. Uram őrizd nyájadat! Hiszen Te, mint Pásztorunk ismersz bennünket egyenként, vigyázz minden lépésünkre s áld meg Szentlelkeddel, több hittel és több szeretettel úgy gyülekezetünket, mint egyházunkat. Az Úr Jézus Krisztusért kérünk, hallgasd meg imánkat. Ámen

Úri ima: Jézus mondja: Ti azért így imádkozzatok...

Áldás: „De ő ezt mondta nekem: Elég neked az én kegyelmem, mert az én erőm erőtlenség által ér célhoz.”(2Kor12,9a) Ámen

Ének: 511:1-5: „Maradj velem, mert mindjárt este van...”